ततः प्रहर्षः सेनानां तवाप्यासीद्दिगम्पते । वादित्राणां ध्वनिस्तोयः सिंहनादरवैः सह ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि प्रतिज्ञापर्व्वणि जयद्रथाश्वासे चतुःसप्ततोऽध्यायः ॥ ७४ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ प्रतिज्ञाते तु पार्थेन सिन्धुराजवधे तदा । वासुदेवो महाबाहुर्धनञ्जयमभाषत ।
भ्रातॄणां मतमाज्ञाय त्वया चापि प्रतिश्रुतं । सैन्धवञ्चाजि हन्मेति तत्साहसमिदं कृतं ।
असंमन्त्र्य मया सार्द्धमतिभारोऽयमुद्यतः । कथं नु सर्व्वलोकस्य नावहास्या भवेमहि । २६५०
धार्त्तराष्ट्रस्य शिबिरे मया प्रणिहितास्चराः । त इमे शीघ्रमागम्य प्रवृत्तिं वेदयन्ति नः ।
त्वया वै सम्प्रतिज्ञाते सिन्धुराजवधे प्रभो । सिंहनादः सवादित्रः सुमहानिह तैः श्रुतः ।
तेन शब्देन वित्रस्ता धार्त्तराष्ट्राः सबान्धवाः । नाकस्मात्सिंहनादोऽयमिति मत्वा व्यवस्थिताः ।
सुमहाञ्छब्दसम्पातः कौरवाणां महाभुज । आसीन्नागाश्वपत्तीनां रथघोषश्च भैरवः ।
अभिमन्योर्वधं श्रुत्वा ध्रुवमार्त्तो धनञ्जयः । राज्ञे निर्य्यास्यति क्रोधादिति मत्वा व्यवस्थिताः । २६५५
तैर्य्यतद्भिरियं सत्या श्रुता सत्यव्रतैस्त्वया । प्रतिज्ञा सिन्धुराजस्य वधे राजीवलोचन ।
ततो विमनसः सर्व्वे त्रस्ताः क्षुद्रमृगा इव । आसन्सुयोधनामात्याः स च राजा जयद्रथः ।
अथोत्थाय सहामात्यैर्दीनः शिबिरमात्मनः । आयात्सौवीरसिन्धूनामीश्वरो भृशदुःखितः ।
समन्त्रकाले संमन्त्र्य सर्व्वानेश्रेयसीः क्रियाः । सुयोधनमिदं वाक्यमब्रवीद्राजसंसदि ।
ममासौ पुत्रहन्तेति श्वोऽभियाता धनञ्जयः । प्रतिज्ञातो हि सेनाया मध्ये तेन वधो मम । २६६०
तान्न देवा न गन्धर्व्वा नासुरोरगराक्षसाः । उत्सहन्तेऽन्यथाकर्त्तुं प्रतिज्ञां सव्यसाचिनः ।
ते मां रक्षत सङ्ग्रामे मा वो मूर्द्ध्नि धनञ्जयः । पदं कृत्वा प्रयात्वन्यं तस्मादत्र विधीयतां ।
अथरक्षा नमे सङ्घे क्रियते कुरुनन्दन । अनुजानीहि मां राजन् गमिष्यामि गृहान्प्रति ।
एवमुक्तस्त्ववाक्शीर्षो विमनाः ससुयोधनः । श्रुत्वा तं सभयं तस्य ध्यानमेवान्वपद्यत ।
तमार्त्तमभिसम्प्रेक्ष्य राजा किल ससैन्धवः । मृदु चात्महितं चैव सापेक्षमिदमुक्तवान् । २६६५
नेह पश्यामि भवतां तथा वीर्य्यं धनुर्द्धरं । योऽर्जुनस्यास्त्रमस्त्रेण प्रतिहन्यान्महाहवे ।
वासुदेवसहायस्य गाण्डीवं मुञ्चतो धनुः । कोऽर्जुनस्यायतस्तिष्ठेत् साक्षादपि शतक्रतुः ।
महेश्वरोऽपि पार्थेन श्रूयते योधितः पुरा । पदातिना महावीर्य्यो गिरौ हिमवति प्रभुः ।
दानवानां सहस्राणि हिरण्यपुरवासिनां । जघ्नेनैकरथेनैव देवराजप्रचोदितः ।
समायुक्तो हि कौन्तेयो वासुदेवेन धीमता । सामरानथ लोकांस्त्रीन् हन्यादिति मतिर्मम । २६७०
सोऽहमिच्छाम्यनुज्ञातुं रक्षितं वा महात्मना । द्रोणेन सहपुत्रेण वीरेण यदि मन्यसे ।
स राज्ञा स्वयमाचार्य्यो भृशमभ्यर्थितोऽर्जुन । संविधानं च विहितं रथाश्वाः किल सज्जिताः ।
कर्णो भूरिश्रवा द्रौणिर्वृषसेनश्च दुर्जयः । कृपश्च मद्रराजश्च षडेते स्युः पुरोगमाः ।
शकटः पद्मकश्चार्द्धव्यूहो द्रोणेन निर्म्मितः । पद्मकर्णिकमध्यस्थः सूचीपार्श्वे जयद्रथः ।
स्थास्यते रक्षितो वीरैः सिन्धुराट् युद्धदुर्मदः । धनुष्यस्त्रे च वीर्य्ये च प्राणे चैव तथोरसि । २६७५